

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

**за изменение на Закона за гарантираните вземания на
работниците и служителите при несъстоятелност на
работодателя**

(Обн., ДВ, бр. 37 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 104 и 105 от
2005 г.,
бр. 30, 34, 48, 80 и 105 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г. и бр. 12 и 32
от 2009 г.)

§ 1. В чл. 4, ал. 1, т. 1 и 2 думата „обнародване” се заменя с „вписване в търговския регистър”.

§ 2. В чл. 6 се правят следните изменения:

1. В основния текст думите „обнародване в „Държавен вестник” се заменят с „вписване в търговския регистър”.

2. Точка 3 се изменя така:

„3. откриване на производство по несъстоятелност, постановяване на прекратяване дейността на предприятието, обявяване на длъжника в несъстоятелност и спиране на производството поради недостатъчност на имуществото за покриване на разноските по производството.”

§ 3. В чл. 20 се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите „изплатените или начислените брутни трудови възнаграждения” се заменят с „получените, включително начислените и неизплатените, брутни трудови възнаграждения или неначислените месечни възнаграждения”.

2. В ал. 4 изречение второ се изменя така:

„Когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени или не са начислени, вноските се внасят до края на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.”

§ 4. В чл. 22 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думата „обнародвано” се заменя с „вписано”;

б) в т. 2 думата „обнародване” се заменя с „вписване”.

2. В ал. 2 думите „обнародване на решението” се заменят с „вписване на решението в търговския регистър”.

§ 5. В чл. 23 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „датата” се заменя с „месеца”.

2. В ал. 2 думата „обнародване” се заменя с „вписване в търговския регистър”.

3. В ал. 4 думите „или парични” се заменят с „и парични”.

§ 6. В чл. 25 думите „молба-декларация” се заменят със „заявление-декларация”.

§ 7. В чл. 27 ал. 1 се изменя така:

„(1) Териториалните поделения на Националния осигурителен институт изплащат гарантираните вземания на правоимащите лица в 7-дневен срок от получаване на разпореждането на директора на фонда и превеждане на сумите от фонда по декларираните от тях лични разплащателни или спестовни безсрочни банкови сметки.”

§ 8. В чл. 28, ал. 3 думите „за несъстоятелност” се заменят с „по несъстоятелност”.

§ 9. В чл. 31 думите „от 20 до 250 лв.” се заменят с „от 100 до 2000 лв. за всеки отделен случай”.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 10. В чл. 632 от Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г.,

бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32 и 47 и 82 от 2009 г. и бр. 41 от 2010 г.) се създава ал. 6:

“(6) В едномесечен срок от вписването на решението по ал. 1 длъжникът следва да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите и да издаде необходимите документи за осигурителен стаж и осигурителен доход, както и да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите и да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и нормативните актове по прилагането му.”

§ 11. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на
2010 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение на Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя

Предложенията за промени в Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР) са направени с оглед привеждане текстовете на закона в съответствие с изменения в Кодекса за социално осигуряване (КСО), Търговския закон (ТЗ) и Закона за търговския регистър, приети след влизането в сила на закона.

С цел съобразяване с актуалната редакция на чл. 632, ал. 1 от ТЗ е предложено изменение на чл. 6, т. 3 от ЗГВРСНР. Съгласно действащата разпоредба на чл. 6, т. 3 от ЗГВРСНР правото на гарантирано вземане възниква от датата на обнародване в „Държавен вестник“ на съдебно решение за откриване на производство по несъстоятелност, обявяване в несъстоятелност и прекратяване на производството по несъстоятелност поради недостатъчност на имуществото за покриване на разноските по производството.

Така формулирана, разпоредбата на чл. 6, т. 3 от ЗГВРСНР не може да служи като правно основание за възникване правото на гарантирани вземания на работниците и служителите, тъй като според действащата от 13 май 2006 г. норма на чл. 632, ал. 1 от ТЗ при недостатъчност на масата на несъстоятелността за покриване на началните разноски производството по несъстоятелност не се прекратява, а се спира и може да бъде възобновено в едногодишен срок по молба на длъжника или на кредитор. Едва ако в този едногодишен срок не бъде поискано възобновяване на производството, съдът прекратява производството по несъстоятелност и постановява заличаване на длъжника от търговския регистър (чл. 632, ал. 4 от ТЗ).

Освен принципната неприложимост на чл. 6, т. 3 от ЗГВРСНР поради противоречието ѝ с чл. 632, ал. 1 от ТЗ в посочената хипотеза възникват и редица проблеми от практическо естество. Обичайно с решенията по чл. 632, ал. 1 от ТЗ съдилищата прекратяват правомощията на органите за

управление на обявения в несъстоятелност работодател (по аргумент на чл. 711, т. 3 от ТЗ), а поради липса на имущество, което да покрие разноските по производството, не назначават и синдик.

Тази липса на представителни и изпълнителни органи на обявения в несъстоятелност работодател лишава работниците и служителите от възможността да се снабдят с изискуемите по чл. 4 от Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя (НРНИРСОИГВНР), приета с Постановление № 362 на Министерския съвет от 2004 г. (обн., ДВ, бр. 3 от 2005 г.; изм., бр. 1 от 2006 г.), справки, съдържащи данни относно правото и размера на гарантирано вземане. В подобни случаи не могат да се извършат и проверки от контролните органи на Националния осигурителен институт по реда на чл. 108, ал. 1, т. 1 от КСО във връзка с чл. 5, ал. 1 от НРНИРСОИГВНР, което от своя страна създава потенциална възможност да се претендират гарантирани вземания въз основа на документи, чиято автентичност и достоверност не може да бъде установена.

Във връзка с това, за да се избегнат възможни негативни последици от действието на чл. 632, ал. 1 от ТЗ при отпускане на гарантирани вземания, а също и при реализиране на трудови и осигурителни права (например отпускане на парични обезщетения за безработица, пенсии за осигурителен стаж и възраст и т.н.) е предложено създаването на нова разпоредба в Търговския закон (чл. 632, ал. 6), която да задължи длъжника работодател в определения от закона срок да прекрати трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите съгласно ЗГВРСНР и да изготви справки за лицата с право на гарантирани вземания.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)